

Almindelig Agermåne – en glemt lægeurt

Agrimonia

Voksested:

Planten vokser vildt i store dele af Europa, Asien, Afrika og i Danmark. Den kan bruges som en lille solitärplante eller i baggrunden af et stauedebed.

Medicinsk anvendelse:

Indenfor naturmedicinen har agermåne især været brugt til lever- og galdesygdomme, men også til at hele sår, stoppe blødninger, behandle hudlidelser mm. Selvom agermåne før i tiden var en meget anvendt og udbredt lægeurt, bruges den faktisk talt slet ikke i dag – hverken i lægemidler eller naturmedicin.

Høsttidspunkt og kendetegn:

Op til 1,2 m. høj stauede med mørkegrønne fine fjersnitdelte blade og lange stængler. De bærer mange små gule 5-tallige blomster og kronbladene er 4-5 mm. De sidder samlet ved enden af stænglen i en opret klase. Blomsterbunden er kegleformet og minder om et lille kongelys. Planten er dejlig frodig, sund og fin at se til. Blomstringen sker i juni-august. Hele planten dufter svagt af citron.

Agermånebjesk:

Pluk en buket agermåne, og lad blomsterne tørre let i skyggen. Der skal bruges ca. 2 dl blomster til en flaske Brøndum klar akvavit. Den henstilles til trækning ca. 1 uge, hvorefter den prøvesmages. Farven er gullig, og bjesken kan straks drikkes, men vinder ved lagring, hvorved smagen bliver mere rund og fyldig. Bjesken kan fortyndes efter smag.

God fornøjelse

Bjeskhilsen Peter Næser

